

ПРО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ “ФІНАНСОВИЙ ЛІЗИНГ”

Лазебна Юлія Митрофанівна, аспірантка
Чернігівський державний технологічний університет

В науковій літературі досить велика кількість різних поглядів щодо визначення поняття лізингу. Його тлумачать з різних точок зору, а саме: юридичної, економічної, фінансової, інвестиційної та інші.

Л.М. Горбач, О.Б. Каун визначають, що лізинг полягає в інвестуванні коштів у придбання майна [1, с. 275]. М.І Лещенко розглядає лізинг як майнові відносини, які виникають при лізинговій угоді [2, с. 64]. Ж.В. Поплавська, В.Г. Поплавський трактують лізинг з точки зору кредитних відносин, за яким лізинг — це різновид довгострокового кредиту, що надається в натуральній формі і погашається позичальником на виплат. [3, с. 91]. І.І. Сахарцева розглядає лізинг як форму довгострокової оренди, яка пов'язана з передачею в користування устаткування, транспортних засобів та іншого рухомого та нерухомого майна [4, с. 55].

Для цілей бухгалтерського обліку визначення фінансового лізингу дано в П(с)БО № 14 "Оренда". Слід зазначити, що в бухгалтерській методології відсутнє поняття лізинг, а використовується оренда.

Так, згідно з п. 4 П(с) БО 14 "Оренда" фінансовий оренда — оренда, що передбачає передачу орендарю всіх ризиків та вигод, пов'язаних з правом користування та володіння активом [5]. Однак, це визначення не є повним та вичерпним. Дати повне та вичерпне поняття фінансового лізингу є одним із першочергових завдань, особливо для цілей бухгалтерського обліку. Оскільки, одним із основних джерел інформації для прийняття управлінських рішень для всіх суб'єктів господарювання є дані бухгалтерського обліку.

Ведення бухгалтерського обліку здійснюється відповідно до принципів, які наведені в Законі України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні". Згідно з принципом "превалювання сутності над формою" в бухгалтерському обліку відображаються господарські операції відповідно до їх суті. А за своє суттю лізингова операція відноситься до кредитних операцій, що виступають у формі оренди. Оскільки, угода фінансового лізингу укладається на термін більше року, то така оренда буде класифікуватися як довгострокова.

Предметом лізингової угоди можуть бути тільки основні фонди. При цьому, такий основний фонд має бути не споживаною річчю, яка наділена індивідуальними ознаками.

Лізингоодержувач користується майном на платній основі, поступово виплачуючи вартість основного фонду лізингодавцю. В кінці

терміну фінансового лізингу лізингоодержувач має право викупити лізингове майно. Це є одна із головних ознак фінансового лізингу.

Отже, ми пропонуємо наступне визначення фінансового лізингу для цілей бухгалтерського обліку.

Фінансовий лізинг — це довгострокова оренда основних фондів, які є не споживаними та наділеними індивідуальними ознаками, з передачею орендарю всіх ризиків, пов'язаних з їх користуванням і володінням та з поступовим поверненням їх вартості лізингодавцю, з переходом права власності на них або подальшою можливістю їх викупу в кінці дії лізингової угоди.

Література

1. Горбач Л.М., Каун О.Б. Ринок фінансових послуг: Навч. посібник / Л.М. Горбач, Л.М. Каун.—К.: Кондор, 2006. — 435 с.
2. Лещенко М.И. Основы лизинга: Учеб. пособие. — Финансы и статистика, 2000. — 336 с.
3. Поплавська Ж.В., Поплавський В.Г. Фінансовий лізинг в агросфері // Фінанси України. 2005 — № 8, — С. 91-100.
4. Сахарцева І.І. Основи складання бухгалтерської звітності за вимогами Національних стандартів України: Навч. посібник. — К.: Кондор, 2003. — 614 с.
5. П(с)БО № 14 "Оренда" // www.minfin.gov.ua.